

Appel iværksat den 13. juli 2007 af Bolloré SA til prøvelse af dom afsagt den 26. april 2007 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-109/02 (Bolloré mod Kommissionen), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton mod Kommissionen), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mod Kommissionen), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler mod Kommissionen), T-126/02 (M-real Zanders mod Kommissionen), T-128/02 (Papeteries Mougeot mod Kommissionen), T-129/02 (Torraspapel mod Kommissionen), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles mod Kommissionen) og T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga mod Kommissionen)

(Sag C-327/07 P)

(2007/C 223/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bolloré SA (ved advokaterne C. Momège og P. Gassenbach)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- den appellerede dom annulleres, da den dels tilsidesætter Bolloré SA's ret til forsvar og princippet om uskyldsformodning, dels indeholder en fejlagtig gengivelse af beviserne for overtrædelsens varighed
- Domstolen træffer endelig afgørelse i sag T-109/02 i overensstemmelse med artikel 61 i Domstolens statut og annullerer i den forbindelse Kommissionens beslutning 2004/337/EF af 20. december 2001 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 — (sag COMP/E-1/36.212 — Karbonfrit papir) ⁽¹⁾, i det omfang den vedrører Bolloré SA, eller nedsætter i hvert fald den bøde, Kommissionen har pålagt Bolloré SA, og som er stadfæstet af Retten
- afgørelsen om sagens omkostninger udsættes, såfremt Domstolen ikke træffer endelig afgørelse i sagen, og denne hjemvises til Retten til fornyet afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom
- endelig tilpligtes Kommissionen at betale omkostningerne såvel i sagen ved Retten som ved Domstolen i henhold til procesreglementets artikel 69.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har fremført to anbringender til støtte for appellen.

Det første anbringende, som indeholder to led, er for det første, at Retten har tilsidesat det grundlæggende princip om retten til forsvar ved ikke at annullere Kommissionens beslutning, selv

om Retten konkluderede i dommen, at klagepunktsmeddelelsen ikke gav appellanten mulighed for at få kendskab hverken til anbringendet om, at denne var direkte impliceret i overtrædelsen, eller til de faktiske omstændigheder, Kommissionen lagde til grund for dette klagepunkt, hvorfor appellanten ikke fik mulighed for at forsvare sig effektivt under den administrative procedure.

For det andet blev retten til forsvar også tilsidesat ved, at Retten fastslog, at Kommissionens retsstridige handlemåde ikke kunne begrunde en annullation af den anfægtede beslutning, da denne ikke havde nogen afgørende indflydelse på beslutningens konklusion. Efter appellants opfattelse har klagepunktsmeddelelsen en så væsentlig betydning i Fællesskabets konkurrenceret, at en tilsidesættelse af de regler, der gælder herfor hvad angår den nærmere afgrænsning og fastlæggelse af ansvaret, burde have medført en annullation af den anfægtede beslutning.

Appellants andet anbringende er, at Retten ved fastsættelsen af overtrædelsens varighed og størrelsen af den bøde, Bolloré skulle betale, dels tilsidesatte princippet om uskyldsformodning ved at basere sin vurdering på ugrundede indicier, dels gjorde sig skyldig i en urigtig gengivelse af beviserne for værdien af et andet selskabs erklæringer (Arjo Wiggins Appleton) og for det påståede konkurrencebegrænsende formål med et officielt møde i Association européenne des producteurs européens de papier autocopiant (Den Europæiske Sammenslutning af Producenter af Karbonfrit Papir), som blev afholdt i Zürich den 23. januar 1992.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 115, s. 1.

Appel iværksat den 18. juli 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 3. maj 2007 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-357/02, Freistaat Sachsen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-334/07 P)

(2007/C 223/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved Kilian Gross, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Freistaat Sachsen